

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5To/7/2025
Identifikačné číslo spisu: 9521100381
Dátum vydania rozhodnutia: 20.11.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:9521100381.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci proti obžalovanému O. O. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 na verejnom zasadnutí konanom 20. novembra 2025 v Bratislave prerokoval odvolania prokurátora a obžalovaného O. O. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 12. mája 2025, sp. zn. 6T/17/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania prokurátora a obžalovaného O. O. sa zamietajú.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 12. mája 2025, sp. zn. 6T 17/2021, bol obžalovaný O. O., ktorý bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 25. novembra 2022, sp. zn. 6T/17/2021, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. augusta 2023, sp. zn. 5 To 6/2023, uznaný za vinného

v bode 10/ z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. účinného do 30. apríla 2022, na tom skutkovom základe, že

- od presne nezisteného obdobia obžalovaný O. O. kupoval metamfetamín od M..B., (o ktorého vine, či nevine nebolo právoplatne rozhodnuté), časť metamfetamínu predával, a to v rokoch 2003 až 2005 zabalený v dvoj až v päť mililitrových striekačkách, najmä v mieste svojho bydliska v Z., Ul. S. F. XXXX/XX A. T. a L. M. (ktorí už boli odsúdení vo veci Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 2T/8/2021) v množstve 50 až 100 kubíkov minimálne raz za jeden mesiac, kubík minimálne za 700 Sk (23,24 Eur), za rozhodné obdobie obžalovaný O. O. predal A. T. a L. M. metamfetamín v celkovom množstve nie menej ako 1200 kubíkov metamfetamínu v celkovej hodnote po prepočte 27. 888,80 Eur (24 mesiacov x 50 kubíkov = 1200 x 23,24 Eur = 27.888,- Eur), pričom minimálne od mája 2006 do

augusta 2009 obžalovaný O. O. predával väčšinou vo S. D. S. W. O. (ktorý už bol odsúdený vo veci Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 2T/8/2021) metamfetamín zabalený v injekčných striekačkách po 10 až 20 kubíkov týždenne, potom po 100 kubíkoch v dlhších obdobiach v cene 700 Sk (23,24 Eur) až 750 Sk (24,89 Eur) za 1 kubík, s výnimkou obdobia, keď bol W. O. vo výkone trestu odňatia slobody od 05. mája 2008 do 05. marca 2009, za rozhodné obdobie obžalovaný O. O. predal W. O. metamfetamín v celkovom množstve nie menej ako 1040 kubíkov metamfetamínu v celkovej hodnote po prepočte 24. 169,60 Eur (104 týždňov x 10 kubíkov = 1040 x 23,24 = 24.169,60 Eur),

- obžalovaný O. O.Č. v presne nezistenom období od roku 2009 až do roku 2011 kúpil pred jeho domom v Z., S. F. XXXX/XX najmenej 2 kg pervitínu od M. M. a O. S. (ktorí už boli odsúdení vo veci Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 3T/36/2020) najmenej za 20.000 Eur, pričom metamfetamín je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

odsúdený podľa § 173 ods. 5, § 38 ods. 2, § 34 ods.4 Tr. zák. účinného od 6. augusta 2024 na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, pričom podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie tak prokurátor ako aj obžalovaný O. O..

Prokurátor písomným podaním doručeným 7. júla 2025 sa odvolaním domáhal uloženia trestu odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov s poukazom na množstvo psychotropnej látky, s ktorou obžalovaný O. O. obchodoval, ktoré svedčí o tom, že v jeho prípade nešlo o „bežného dileru“, pričom v tejto súvislosti zdôraznil účel trestu z hľadiska generálnej prevencie.

Obžalovaný O. O. prostredníctvom zvoleného obhajcu Mgr. Martina Krakovského písomným podaním z 9. októbra 2025 doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 20. novembra 2025 o 7.10 a 7.17 hod. sa domáhal mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby s poukazom na § 39 ods. 1 Tr. zák., pričom v tejto súvislosti poukázal na časový odstup od spáchania skutku, poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., jeho pokročilý vek a zdravotné riziká spojené s dlhodobým výkonom trestu odňatia slobody a vzhľadom na tieto okolnosti prípadu a osobné pomery navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť mu trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov. Súčasne obhajca Mgr. Martin Krakovský s odôvodnením podaného odvolania predložil písomné ospravedlnenie obžalovaného O. O. o jeho neúčasti na verejnom zasadnutí konanom 20. novembra 2025 spolu s jeho súhlasom s konaním v neprítomnosti a rovnako tak aj námietku zaujatosti voči celému senátu 5T, ktorý vo veci konal a rozhodoval aj v minulosti.

Trestná vec bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložená 8. júla 2025 a vec bola elektronickou podateľňou pridelená do senátu 5T, ktorý pracuje v zložení JUDr. Juraj Kliment (predseda senátu), JUDr. Peter Štift (predseda senátu) a Mgr. Michal Pollák (sudca).

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolania proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu podali procesné strany na to oprávnené, proti výrokom, proti ktorým odvolania podať mohli a urobili tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom odvolania prokurátora a obžalovaného O. O. nie sú dôvodné.

Vzhľadom k existencii právne relevantnej a detailne rozvedenej argumentácie Špecializovaného trestného

súdu najvyšší súd zaujal k vyššie uvedeným odvolacím námietkam prokurátora a obžalovaného O. O. aj vzhľadom k tomu, že v ustálenej judikatúre ústavného a najvyššieho súdu je zakotvený právny názor, podľa ktorého odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (m. m. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (m. m. IV. ÚS 160/2011) len nižšie uvedené závery, a to aj vzhľadom k tomu, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené obžalovaným, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných procesnými stranami konania.

K procesnej stránke veci:

Špecializovaný trestný súd v trestnej veci obžalovaného O. O. konal a rozhodol na hlavnom pojednávaní po splnení všetkých zákonných podmienok ako proti ušlému podľa § 358 a nasl. Tr. por., keďže obžalovaný sa pobytom v cudzine vyhýbal trestnému stíhaniu. Obžalovanému O. O. pred opatrením predsedu senátu o konaní proti ušlému bolo cestou právnej pomoci do Z. na adresu jeho pobytu riadne doručené predvolanie, pričom obžalovaný O. O. písomným podaním z 24. marca 2025 oznámil konajúcemu súdu, že hlavného pojednávania sa nezúčastní s tým, že výslovne trvá na tom, aby hlavné pojednávanie bolo vykonané v jeho prítomnosti. Prítom podľa § 252 ods. 3 Tr. por. hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti nemožno konať, keďže je trestne stíhaný pre trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby prevyšuje desať rokov.

S procesným postupom súdu prvého stupňa sa odvolací súd stotožnil, pričom v tomto jeho postupe nezistil žiadne porušenie práv na obhajobu obvineného O. O., ktorú za neho vykonával jeho zvolený obhajca Mgr. Martin Krakovský.

V odvolacom konaní bol obžalovaný O. O. na termín verejného zasadnutia riadne predvolaný, pričom písomným podaním z 19. novembra 2025 požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti s tým, že výslovne súhlasil s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti, čím bola pre vykonanie verejného zasadnutia splnená zákonná podmienka podľa § 293 ods. 7 Tr. por.

V tejto súvislosti najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že ak sa pôvodne konalo konanie proti ušlému a dôvody pre konanie takéhoto konania odpadnú, pretože prítomnosť obžalovaného možno zabezpečiť (má sa prítom samozrejme na mysli aj splnenie zákonných podmienok na konanie v jeho neprítomnosti), musí sa v konaní pokračovať podľa všeobecných ustanovení Trestného poriadku, a nie podľa osobitných ustanovení o konaní proti ušlému. V takomto prípade je konajúci súd povinný v priebehu trestného konania skúmať, či dôvody na konanie proti ušlému trvajú (pozri R 20/1975).

S poukazom na vyššie uvedené potom odvolací senát za splnenia zákonnej podmienky uvedenej v § 293 ods. 7 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie 20. novembra 2025 v neprítomnosti obžalovaného O. O. za účasti jeho zvoleného obhajcu Mgr. Martina Krakovského.

Pokiaľ ide o námietku zaujatosti, ktorú obžalovaný O. O. vzniesol 20. novembra 2025 pred konaním verejného zasadnutia, odvolací senát o nej s poukazom na § 32 ods. 6 Tr. por. nekonal z dôvodu, že jednak nebola vznesená bezodkladne (obžalovaný O. O. prevzal predvolanie 25. septembra 2025 a jeho obhajca Mgr. Martin Krakovský upovedomenie 24. septembra 2025) a jednak jej dôvodom bol len riadny procesný postup odvolacieho senátu 5T v predchádzajúcich konaniach vedených pod sp. zn. 5 To 4/2023 a 5 To 6/2023, pričom teraz konajúci sudca Mgr. Michal Pollák v tom čase ani nebol jeho členom.

K výroku o treste

Pokiaľ ide o výrok o treste, ktorý bol napadnutým rozsudkom uložený, dospel najvyšší súd k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného O. O. nie sú dôvodné. Trest odňatia slobody bol uložený úplne na

spodnej hranici trestnej sadzby (10 až 15 rokov - zásada reformatio in peius), keďže obžalovaný O. O. na rozdiel od väčšiny ostatných odsúdených už v predchádzajúcom konaní nevyužil zákonnú možnosť zmiernenia trestu v podobe uzatvorenia dohody o vine a treste, resp. vyhlásenia o vine.

Najvyšší súd rovnako nezistil splnenie zákonných podmienok pre použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. vzhľadom na okolnosti prípadu a osobné pomery obžalovaného O. O..

Pokiaľ ide o dĺžku trestného konania treba zdôrazniť, že táto sa v tejto skupinovej drogovej veci odvíjala prevažne od spôsobu obhajoby obžalovaných a ich obhajcov, vrátane obžalovaného O. O. a jeho obhajcu Mgr. Martina Krakovského, ktorí aj v odvolacom konaní spôsobili prietahy rôznymi obštrukciami, za čo im boli právoplatne uložené poriadkové pokuty, navyiac obžalovaný O. O. sa pobytom v cudzine vyhýbal nielen výkonu trestu, ale aj trestnému konaniu po povolení obnovy konania. Treba v tejto súvislosti dodať, že obžalovaný O. O. v odôvodnení podaného odvolania už neuviedol, že i keď drogovej trestnej činnosti sa dopustil v rokoch 2003 až 2005, 2006 až 2009 a 2009 až 2011, obvinenie mu bolo vznesené až 25. novembra 2020 a obžaloba bola na neho podaná až 25. novembra 2021, teda konanie na súdoch v prípade prvého odsúdenia trvalo len 20 mesiacov a po povolení obnovy konania len necelých 10 mesiacov, pričom uvedená dĺžka trestného konania zodpovedala charakteru trestnej veci z pohľadu všetkých rozhodných okolností.

Pokiaľ ide o osobné pomery treba zdôrazniť, že obžalovaný O. O. svoje takpovediac obavy hodnoverne nepreukázal, pričom podľa názoru odvolacieho súdu ide o stav bežne sa vyskytujúci a zodpovedajúci jeho veku, ktorý sa ničím neobvyklým nevymyká z priemeru populácie, teda v jeho prípade nejde o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by obžalovaný O. O. pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní odsúdení v tejto skupinovej trestnej veci, resp. iní odsúdení všeobecne.

Treba navyše zdôrazniť, že obžalovanému O. O. bol oproti predchádzajúcemu trestu odňatia slobody tento zmiernený o celú jednu tretinu, teda z 15 na 10 rokov.

V ostatnom si najvyšší súd v plnom rozsahu osvojil závery špecializovaného trestného súdu, pričom považuje za potrebné len zopakovať, že v prípade obžalovaného O. O. ide o osobu, ktorá opakovane páchala drogovú trestnú činnosť niekoľko rokov takpovediac na remeselnom základe, ktorá týmto predstavovala zdroj jej obživy a zároveň bola prostriedkom uhradzovania jej životných potrieb a nákladov, a to bez preukázania akéhokolvek ďalšieho iného legálneho zdroja spôsobilého tieto potreby a náklady kryť samostatne v zistenom rozsahu, keďže obžalovaný O. O. je invalidným dôchodcom.

Napriek vyššie uvedenému aj odvolací súd trest odňatia slobody uložený obžalovanému O. O. na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby (rovnako ako v predchádzajúcom odsúdení) vo výmere 10 rokov s poukazom na novelu Trestného zákona účinnú od 5. augusta 2024 považoval za dostatočný.

V prípade zaradenia na výkon uloženého trestu odňatia slobody došlo k použitiu ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák. v prospech obžalovaného O. O..

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolania prokurátora a obžalovaného O. O. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.